

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XVI

Paříž

Číslo 4

říjen 1985

Právo na dějiny

Svět je malý: na sklonku léta jsem se v zapadlém koutě Alp setkal s dlouholetým přítelem a jeho malou skupinkou Čechů z Frankfurtu. Jihočeši původem, já ze severní Moravy, to se nedá zapřít. Jeden z nich, mladý vysokoškolák, začal hned dělat jakési narážky na severomoravany na Bílé Hoře. Zarazilo mě to - na žádný bělohorský hřích svých předků jsem si nevzpomínal a když mladík nepřestával, vyrazil jsem nakonec do protiútoků:

- Poslyšte, povídám mu, víte vy aspoň, jak k té bitvě došlo, oč v ní šlo a kdo proti komu tam bojoval nebo aspoň bojovat zamýšlel?

Tady se zarazil náš vysokoškolák (pobyt v cizině ho neomlouvá, má československou maturitu).

Nakonec ze sebe vysoukal něco o boji chudých proti boháčům. Různými ideologiemi přihýbané výklady našich dějin zanechávají své stopy a bylo by velmi zajímavé zjistit co všechno straší v českých hlavách v tomto ohledu.

Nenechme se mýlit: kořeny těchto neznalostí či přímo hrubých omylů netkví někde v době po poslední válce; jsou mnohem staršího data.

Když CHARITA 77 v květnu minulého roku přijala za svůj dokument, sestavený skupinou českých katalíků a nadepsaný *Právo na dějiny*, vyvolalo to rozsáhlou diskuzi doma i v cizině.

K posouzení dokumentu samého a kritik, které vyvolal, je zapotřebí odborných znalostí, které většině z nás scházejí. Autorům dokumentu jde v první řadě o něco jiného. Materiální dějinná fakta ani nelze nikomu odcizit - ta lze nanejvýš zatajit. Naší povinností potom je objevovat je a seznamovat s nimi ostatní. Je to práce zdoluhavá ale vlastně poměrně snadná. Horší a těžší je práce s výkladem, interpretací, navazujícími na daný materiál. A právě zde je zřejmě zdroj nespokojenosti autorů zmíněného dokumentu. Čeští katalíci mají pocit - a to už delší dobu, než od konce poslední války - že se jim v tomto ohledu nedostává toho, co jim právem náleží; že se *vykladači* našich dějin nesnaží dostatečně o nestrannost ve své práci. Běžné způsoby zacházení s dějinnými skutečnostmi jsou jistě nesnadnou záležitostí. Ideologie, které za poslední desítky let z našich národních dějin byly odvozeny však jsou podle mínění katalíků všeobecně a podle názoru autorů dokumentu jmenovitě jednostranně nepřívznivé a nespravedlivé vůči českému katolicismu.

Není to spor nový, ale je to zřejmě nová etapa v jeho průběhu. Katalíkům ovšem nemůže a nesmí jít o to, *přivlastnit* si dějiny podobně jako ti, na které se dnes vztahuje katolická kritika. Nemůže jít - a v daných souvislostech zřejmě ani nejde - o to, vytvořit *podobně* jen novou národní ideologii, totiž katolickou. Katalíci u nás doma a my venku spolu s nimi touží *jen* po větší pravdivosti a nestrannosti při práci s dějinami i jinde v oblasti celonárodního spolunažívání. Český katolicismus prošel bolestným obdobím sebezkoumání a zpytování svědomí. Je si dnes dobře vědom své spoluzodpovědnosti nebo i přímé zodpovědnosti za to, čím náš národ prošel. Jeho volání po právu na dějiny je pochopitelně nepřímou výzvou na adresu těch ostatních, aby i oni uznali vlastní chyby a omyly. Některé z nich opravdu nepřipustně a neúnosně zatěžují naši společnou přítomnost. Bez vzájemného smíru není možné dostat se ani o krok dále. Základem smíru pak není rivalizující snaha přetrumfnout toho druhého, ale pokorné, vzájemné uznání chyb z minulosti.

Václav HRABĚ, ČERNÉ NEBE NAD MĚSTEM
(Nakladatelství PMD, Mnichov 1985)

SEDM RŮŽÍ
S PŘÍSAĐOU ANTIBIOTIK

Chudák nebožtík Mácha
Nic nevydrží věčně
Ani ty plíce Tak
holt se stal
klasikem V úmrtním domě
zřízena útulná vinárnička

Nebožtík Van Gogh tak dlouho jenom sanktusák a blázen
až si někdo všimnul
jak skvěle harmonuje
se sektorovou válendou
jeho uříznuté ucho Pak v rámci boje
za další zvýšení ateismu
byl pověšen místo madonek
na horizont rodinného štěstí

Teď došlo na blues Nějaký génius
(s přihlédnutím k dochovaným kádrovým materiálům)
zřejmě důvodně zjistil že třeba taková Bessie
Smithová neměla nic společného s Hitlerem
A tak začalo být blues
"mládeži přístupno"
Nikdy jsem nebyl nic jiného než
potulný zpěvák blues

Teď se dívám jak
se dělá blues
dívám se jak
se množí pasáci blues

Dívám se jak se
ho učí šišlat a vrkat
Dívám se jak se blues
třeše zimou a smutkem
na rohu tuzexovýho hotelu

ČETLI JSME KNIHU

Sv. Terezie od Ježíše, *Kniha o zakládání*
(Vydaná Křesťanská Akademie v Římě, 1985)

Vzpomínám si, že ve městě, kde stojí nyní jeden z našich klášterů, jsem poznala paní, kterou každý považoval za velmi horlivou Boží služebnici; asi jí také byla. Denně chodila ke svatému přijímání, a to hned v tom, hned v onom kostele; neměla ani trvalého zpovědníka. Všimla jsem si toho a byla bych mnohem raději viděla, kdyby byla poslouchala jednoho zpovědníka, než aby chodila tak často ke svatému přijímání. Bydlela ve vlastním domě a dělala - jak se mi zdálo - co se jí zachtělo. Poněvadž byla zbožná, konala jen dobro. Několikrát jsem jí řekla své mínění, ale nic na to nedbala a právem, protože byla mnohem lepší než já. Přesto se mi zdálo, že v tomto případě nemám nepravdu. Když přišel do města svatý kněz Petr z Alcantary, žádala jsem ho, aby s ní promluvil. S jeho zprávou jsem však spokojena nebyla, snad proto, že my, ubozí lidé, jsme spokojeni jen s člověkem, který jde stejnou cestou jako my. Jsem přesvědčená, že sloužila Bohu věrněji a vykonala za rok víc pokání než já za řadu let.

Konečně se paní smrtelně roznemohla; to je také důvod, proč o tom vypravuji. Snažila se ze všech sil, aby se v jejím domě sloužila každý den mše svatá a aby vždycky dostala svaté přijímání. Poněvadž se nemoc prodlužovala, domníval se kněz - velmi zbožný sluha Boží - který tam často mši svatou sloužil, že by se nemělo dovolit, aby každý den doma přijímala. Asi to bylo pokušení zlého nepřítele, stalo se to totiž právě v den, kdy zemřela. Když viděla, že je po mši a že Tělo Páně nedostala, rozhořčila a rozhněvala se na kněze tak, že se až pohoršil; šel za mnou a vypravoval mi o tom. Bylo mi jí líto; myslím, že zemřela hned potom, a nevím, jestli se předtím ještě smířila s Bohem.

Z toho můžeme poznat škody zaviněné tím, když se v něčem, zejména v důležité věci, snažíme jednat svéhlavě. Kdo se tak často blíží Pánu, musí si také uvědomit svou nehodnost, že to nedělá jen podle své hlavy.

Je nutné, aby poslušnost k představeným nahradila to, co nám chybí, abychom se směli přiblížit k tak vznešenému Pánu. Je už stejně dost na tom, když on sám je k tomu donucen.

Této dobré paní se naskytlá příležitost hluboce se pokorit a byla by snad získala mnohem větší zásluhu než z přijímání

Nejsvětější svátosti, kdyby byla došla k názoru, že není vinnen kněz, nýbrž že to dopustil Pán, který se pro její ubohost a nehodnost nechtěl usadit v tak bídném příbytku.

Věřte mi, že taková láska k Bohu - nebo lépe řečeno, co se neprávem za lásku vydává - prozrazuje jen sebelásku, která rozbouří vášně tak, že už neuslyší hlas rozumu. Dábel neustane, až na nás zaútočí právě v okamžiku, kdy se domnívá, že nám nejvíc může uškodit - jako to udělal u té paní. Při tom jsem cítila opravdovou hrůzu. I když nechci předpokládat, že by jí úplně připravil o blaženost - vždyť Boží dobrota je tak velká - přece přišlo pokušení v nebezpečnou dobu.

Vypravuji vám o tom případě proto, aby byly převorky opatrné a sestry žily v bázni a pozorně sledovaly, v jakém stavu přistupují ke svatému přijímání - pak dostanou o to větší milost. Dělají-li to proto, aby se Bohu líbily, je jim jasné, že Bohu je milejší poslušnost než obět (1Sam 15,22).

Tato pozoruhodná, slavná kniha španělské reformátorky řádu karmelitek je k dostání (v českém překladu) na adrese České Kato-lické Misie v Paříži.

Zajímavosti z domova a ze světa

K prozatím bližší nevyjasněnému výbuchu došlo v Bratislavě v posledním zářijovém týdnu. Slovenskému hlavnímu městu je věnována ze strany zahraničních pozorovatelů zvýšená pozornost od okamžiku odhalení velkého korupčního a celního skandálu v květnu tohoto roku. Podle AFT tehdy bylo vyměněno na 250 zaměstnanců celního úřadu, včetně vedoucího oddělení pro kontrolu hraničních přechodů se západem. Generální ředitel celního úřadu, Ladislav Kusý, byl odsouzen za "nezákonné obchodování" na deset let vězení. Jde o zatím největší korupční aféru československých dějin, do které spadalo mj pašování starožitností, devíz a drahých kovů, ale také omamných jedů.

Zdá se, že rozhodujícím momentem nakonec bylo naléhání rakouských úřadů, a to na nejvyšší úrovni, aby československé úřady prověřily spojení velkého mezinárodního obchodu s omam-

nými jedy a 'polosvětlem' hlavního města Republiky Prahy i hlavního města Slovenska Bratislavy. Na obou místech se toho našlo dost a dost, třebaže se o podrobnostech československý tisk nijak nešířil. Bratislavskou Slovakofarmu podezírala americká policie, bojující proti šíření omamných jedů, už delší dobu, že je místem, kde se provádí rafinování některých z nich. Policejní výslechy v Bratislavě vedly nakonec k jejímu odhalení, přičemž jeden ze zodpovědných lékařů spáchal sebevraždu. Aby ani Morava nepřišla zkrátka, bylo objeveno, že Vítkovické železárny Klementa Gottwalda pašovaly do zahraničí část své nejkvalitnější produkce jako šrot, který figuroval na fakturách. Kdo a kam shraboval rozdíl v ceně není známo.

V pražském tuzexu bylo přitom objeveno několik milionů korun v bankovkách, což sice vedlo k odsouzení příslušné ředitelky do vězení, ale nikoliv k vymýcení korupce. Proslulé české "všimné" (rozuměj: úplatek, mající přimět jinak netečného státního zaměstnance, aby si člověka vůbec "všimul") se stává tradičním zprostředkovatelem mezilidských vztahů u nás a také mírou inflace; za nadiktovanou cenu je ve státních obchodech k dostání čím dále tím méně skutečně potřebného zboží. Všimné vlastně nepřímou kompenzuje rozdíl mezi touto nadiktovanou cenou a skutečnou hodnotou požadovaného zboží nebo očekávané služby.

Také v letošním roce zůstala "nezákonně" (podle pojetí československých úřadů) na západě celá řada československých turistů, sporotovců i oficiálních zástupců různých našich organizací. Sem patří i bratři Klimešové, kteří na mezinárodních závodech ve Velké Británii obsadili 2. a 3. místo v běhu na 3.000 m a kteří den nato požádali o povolení k pobytu ve Velké Británii na začátku léta.

Sv. Otec Jan-Pavel II. využil letošních prázdnin mj k reflexi nad různými aspekty světové krize - ekonomické, náboženské, ekologické aj. Za tímto účelem přijal ve své letní rezidenci Castel Gandolfo různé významné osobnosti mezinárodního intelektuálního dění..

V Praze zemřel už v červnu Fr. Laichter, který byl před r. 1948 významným činitelem v československé

pobočce YMCA. Laichter byl už před válkou činný v křesťanském studentském hnutí a podílel se na vydávání děl tehdejšího presidenta republiky, T. G. Masaryka. Oficiální zprávičku o jeho smrti přinesl, podle AFP, jen nejmenovaný protestantský týdeník (Kostnické Jiskry?).

Podle pražského týdeníku "Tribuna" bylo v letech 1945 - 1947 vysídleno z Československa skoro 3.000.000 Němců, drtivá většina z nich v r. 1947 (2.256.000). Tato čísla jsou podstatně vyšší než dosavadní odhady, které mluvily o asi 2.000.000 osobách.

V současné době je na území ČSSR podle autora článku v Tribuně asi 60.000 Němců.

Geologický průzkum objevil na území Československa ložiska zlata v celkové hodnotě asi 3 miliard dolarů, a to nedařleko rekreačního střediska Svazu československých spisovatelů Dobříš. Toto sousedství by mohlo otevřít zajímavé perspektivy dobříšským rekreantům...

Československý letoun otevřel palbu na americký vrtulník nad západoněmeckým územím, blízko hranice mezi oběma zeměmi. Naštěstí šlo o střelbu bez velkého míření a nikdo nebyl zraněn. Přesto americká vláda proti incidentu protestovala.

Pouť do Svaté země v druhé polovině června 1986 organizuje Česká duchovní služba v Curychu. Vedoucím skupiny bude náš známý biblista, profesor na semináři v Tridentu, p. Krejčí. Veškeré informace podá Česká Katolická Misie v Paříži, nebo přímo p. Josef Šimčík SDB, Brauerstrasse 99., 8004 Zürich (Suisse).

V Maďarsku začíná stát sice váhavě, ale přece jen udělovat povolení ke stavbě nových kostelů v nových městských sídlišťích. Jeden takový kostel, jehož konečný projekt vyšel ze soutěže architektů, se staví na předměstí města Györu, kde stojí velké nové sídliště. Prostředky na stavbu obstarává církev sama, hlavně sbírkami uvnitř diecéze.

NEZAPOMÍNEJTE NA NÁŠ

FOND SOLIDARITY !

V říjnu a listopadu si připomínáme

7. 10. 1960 zemřel básník Jan Zahradníček
 8. 10. 1970 obdržel A. Solženicyn Nobelovu cenu
 15. 10. 1900 zemřel hudební skladatel Z. Fibich
 18. 10. 1685 podepsal Ludvík XIV. dekret, kterým se ruší platnost tzv. "Nantského ediktu" ve Francii. Důsledkem je nové pronásledování protestantů v zemi. 200.000 jich emigruje do ciziny ...
 21. 10. 1125 zemřel Kosmas, autor proslulé latinsky psané kroniky
 28. 10. 1918 vznikají na troskách rakousko-uherské monarchie nové státy střední a východní Evropy - mezi nimi také Československo
 29. 10. 1815 se narodil jeden ze spolutvůrců moderní slovenštiny, L. Štúr
 podzim 635 čínský císař Tai-Tsung přijímá ve svém paláci křesťanské misionáře, přicházející ze západu
 4. 11. 1975 zemřel profesor Dr. Frant. Dvorník, velký znalec nejstarších slovanských dějin
 8. 11. 1620 proslulá a osudná bitva na Bílé Hoře
 9. 11. 1970 zemřel generál De Gaulle
 15. 11. 1970 zemřel v Amsterdamu J. A. Komenský
 16. 11. 1810 se narodil básník K. H. Mácha
 25. 11. 1085 umírá v Olomouci na následky týrání biskup Jan, první biskup po obnovení olomouckého stolce (jakožto nástupce Velké Moravy) Vratislavem II.
 26. 11. 1970 cesta Pavla VI. na Dálný východ - první papežská cesta tohoto druhu v novodobých dějinách

..

Kousek dějin ...

Při založení olomouckého biskupství v r. 1063 pražským knížetem Vratislavem šlo zřejmě o navázání na tradici Velké Moravy, takže není nic známo o obvyklé zakládací listině, potvrzené císařem a papežem. Život prvního biskupa Jana popsal ve své kronice Kosmas - jeho syn Jindřich Zdík se

měl stát v r. 1126 dalším olomouckým biskupem.

První biskup Jan byl benediktin z Břevnova a tak snad lze vysvětlit, že se přesné datum jeho úmrtí dostalo také do nekrologií benediktinských klášterů v Bavorsku (Altaich a Tegernsee). Zajímavá sou spojení mezi úctou ke sv. Mořici (patronu altaichského kláštera) v Bavorsku a v Olomouci. Tento světec je u nás totiž jinak jen málo známý - Altaich u nás ale založil klášter na Ostrově u Davle, druhý nejstarší benediktinský klášter v Čechách.

Mauricius neboli Mořic byl velitelem římské legie a stal se nebeským ochráncem Milána. Toto město poznali čeští vojáci v r. 1158, když s Friedrichem Barbarossou toto město v nelítostné řeži dobývali. Mnoho jich tam tehdy zahynulo, a jako válečnou kořist domů z této války mj přivezli také rámě a meč sv. Mořice - to vysvítá alespoň z dobových zpráv, jinak sice nepotvrzených, ale velmi pravděpodobných vzhledem k tehdejšímu zvyklostem. První autentická zpráva o uložení ostatků sv. Mořice v Praze u sv. Víta je z r. 1212. Další zprávy jsou pak z doby Karla IV., velkého 'sběratele' ostatků. Na Moravě svědčí o úctě tohoto světce kromě kostela sv. Mořice v Olomouci také ještě kostel, zasvěcený tomuto světcovi v Kroměříži. Oba jsou v gotickém slohu a připomínají památku ctitelů sv. Mořice, Jindřicha Zdíka a Bruna ze Schauenburku, který usiloval o obnovení velkomoravského arcibiskupství v Olomouci.

NEZAHAZUJTE ZNÁMKY Z DOPISŮ - POŠLETE NÁM JE!

Všechny známky, které nám přijdou na dopisech - ale také všechny známky, které nám sami pošlete na adresu naší České Misie, nakonec skončí v ústřední "Missions-Prokur" německé jezuitské provincie, která nám právě odepsala děkovným dopisem za naši poslední zásilku.

Za minulý rok se za nasbírané známky utržilo celkem 60.000,- marek (zhruba 180.000,- FF1), které byly vydány na misijní potřeby v Indonézii (např. střecha jednoho kostela, výuka katechetů nebo nákup jednoho jeepu pro misionáře v Assamu).

Opravdu užitečné jsou pro nás neodlepené, pouze i s podložkou dopisnice vystřižené známky (okraj zhruba 1 cm); tak je totiž nejlépe zaručeno, že se známky nepoškodí.

DĚKUJEME VÁM PŘEDEM!

Na Oběžník a Českou Katolickou Misi přispěli

anonym 4x	Bernhard	Aillet	Benák	Dekis
Doleček	Gavard	Horky	Kriz	Necas
Petr	Riegel	Rozenauer	Virtuoso	

Všem dárcům bez rozdílu upřímné

PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Oběžník se nám vrátil jako nedoručitelný

paní Linhartová M.	75003	PARIS
pan Loffler F.	14000	LISIEUX
paní Nedeltcheva I.	92160	ANTONY
paní Sun Ch.	95120	SANNOIS
pan Vaja J.	92700	COLOMBES

* * *

Na věčnost nás na sklonku léta předešel pan F. Šmíd, který byl po mnoho let velkou oporou všeho dění v českém prostředí Paříže i dalekého okolí. Pohřební obřady vykonal jeho dlouholetý přítel, otec Bernáček.

Pan Šmíd byl - mimo jiné - také jedním z těch, kdo se aktivně účastní života České Katolické Misie a byl jedním z těch, kdo ji pomohli doslova pronést těžkým obdobím po odchodu otce Bernáčka z Paříže. V jeho dílně a v jeho bytě vzniklo nebo bylo vykonáno mnohé z toho, bez čeho jsme si naše krajanské prostředí ve Francii ani nedovedli představit. Velkou ránu mu zasadila smrt jeho ženy v únoru 1977. Od té doby jakoby ho byla zůstala jen polovička...

Při našich bohoslužbách a jmenovitě v první listopadovou sobotu, která připadá na svátek všech zemřelých (viz program na zadní straně!) na něj obzvláštním způsobem vzpomeneme, spolu s ostatními našimi zemřelými doma i zde v cizině.

Došlo nám z Říma:

- Serie pohlednic - tradiční Kohlerův obraz sv. Cyrila a Metoděje (také v polovičním formátu)
- málo známý obraz A. Muchy "svatí Cyril a Metoděj"
 - svatý Václav z kaple Nepomucena od pana Jana Tesaře
 - patroni Evropy, rovněž z kaple Nepomucena (Benedikt, Cyril, Metoděj)

Mše sv. Každou první a třetí sobotu v měsíci v 17h 15
tj ve čtvrt na šest večer v kapli domu

CENTRE SÈVRES

35, rue de Sèvres
75006 P A R I S

METRO Sèvres-Babylone

Po mši sv. Pravidelná setkání s kulturně-náboženským
programem.

V říjnu jsme pro vás připravili:

5. října Promítání české videokazety o našich kraja-
nech, žijících v cizině

19. října Seriál diapozitivů o letošní pouti na Vele-
hrad, sestavený z fotografických záběrů
našich přátel, kteří se pouti zúčastnili.

Další program, tj na měsíc listopad, zatím není sta-
noven a bude upřesněn v dalším čísle *Oběžníku*.

Mše svatá v první listopadovou sobotu ovšem bude
Připadá letos na den vzpomínek na ze-
mřelé neboli na *Dušičky*.

Zvláštním způsobem při ní také vzpo-
meneme všech našich zemřelých.

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la
région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l d ř S J 35, rue de Sèvres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris